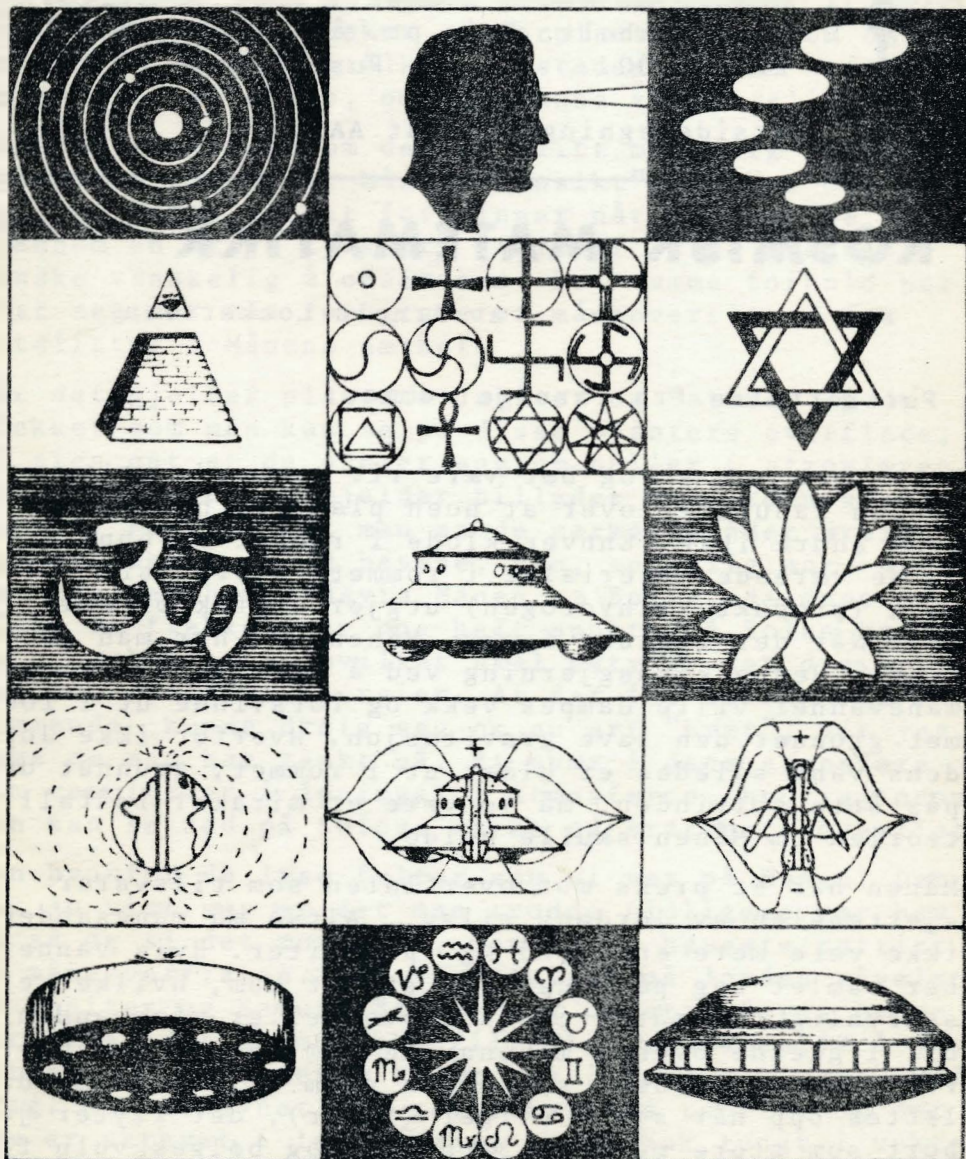

• FAKTA? •

Nr.2 1971

2. årgang

Tidsskrift för kosmisk filosofi, UFO, fysiska
og psykiske fenomen og uvanlige hendelser.

**F
A
K
T
A
?**

Postboks 2720, 5010 Bergen - Møhlenpris.

Ansvarlig redaktør: Asle Overholdt.

Kommer ut med 6 nummer i året og drives
uprofitabelt. Pris pr. år (abonnement)
kr. 20,00. Postgiro 32 17 52.

Forsidetegningen: Knut AAsheim.

KOSMISK MATEMATIKK

av Arnold Lockertsen

Fortsettelse fra forrige nummer:

Noe annet som er og bør være riv ruskende galt, er at man fabulerer over at noen planeter har vann, mens andre ikke. Enhver klode i rommet er oppstått av de værende materialer i rommet, hvorav stoffet vann (produkt av hydrogen) utgjør en faktor eller del. Når det gjelder f.eks. Månen, så har man søkt å omgå denne kjensgjerning ved å teorisere over at månevannet ville dampes vekk og forsvinne ut i rommet grunnet den lave gravitasjon. Hvorfor ikke Jordens vann således er blåst ut i rommet, grunnet den påståtte solvinden, må jo være et mirakel isåfall teorien om Månen skulle holde.

Månen har et press mot overflaten som tilsvarende sjettetdelen av Jordens tilsv.. Altså må månesanden ikke veie mere enn 0,25 kg. pr. liter. Hvis vannet har samlet seg på Månen før støvet kom, hvilket er sansynlig, så måtte jo da støvet eller månesanden bli liggende ovenpå månehavene som en art hengemyr. For sand på Jorden, som på en varm stille sommerdag løftes opp når sjøen stiger (fløer), det flyter jo bort som store matter. Bare vind og bølgeskvulp får denne sanden til å synke. Og dog veier den halvannen kilo pr. liter. Hva da med den synlige siden av Månen som omtrent ikke har en vindpust. Månens synlige

sides atmosfære er bunden akkurat som rotasjonen. Hvis det ikke var av frykt for at det her anførte var tilfellet, så hadde man nok ikke vært så varsom med å sette ned romskipene herfra på høyslettene.

Veldige vannmengder på Månen, dekket av sand og støv som en kappe, kan muligens være årsaken til at dunk mot måneoverflaten øker og forplanter seg som om Månen skulle være en stålkule. Isteden er den antagelig en partiel sandkule, om man kunne si det slik.

Et annet fenomen som det er blitt merkelig stille om den siste tiden, er Månens "ansikt". Så har det vist seg, at dette ansikt forsvinner når man ser på Månen gjennom en sterk kikkert. Iallfall er da grensene ganske vanskelig å observere. Det samme forhold har vist seg når man fotograferer måneoverflaten fra satelitter i Månens nærhet.

Når det gjelder plantene Jupiter og Saturn, og de flekker som man kan se på disse planters overflate, så sies det at de dreier seg om huller i atmosfæren. Det samme når det gjelder bilder av Jorden utenfra rommet. For her vet man at de mørke områder dreier seg om bakken eller havene. Men, merkelig nok, når det gjelder henholdsvis Månen og Solen, da mener de kloke at flekkene er noe helt annet. På Solen kalles de protuberanser, hvilket skal bety at det dreier seg om høyaktive energier. At det for Solens vedkommende kunne dreie seg om en art "uvær", vet jeg ikke om man har tenkt på. Et uvær i dens atmosfære som resulterer i åpninger i atmosfæren, hvorigjennom man kan se ned på Solens mørke og størknete overflate.

Men hvorfor de lyse felter som vi ser på Månen? Det har jo vist seg at det man trodde tidligere var hav er så og si det motsatte, nemlig de høyeste partier på måneoverflaten. Når lyse felter på Jorden såvelsom på Jupiter og Saturn dreier seg om atmosfære; hvorfor er så det samme ikke tilfellet på Månen??? Å jo, det er nok det, derom råder nok ikke den minste tvil idag. Men hensynet til gammelkarenes teorier og det som er skrevet i lærebøkene, veier nok tungt i vekt-skålen, altfor tungt til at man sann på stående fot kan fjerne disse teorier. Ovenfor nevnte jeg at Månens atmosfære var bunden likesom dens rotasjon. Til-

fellet at Månens skyer bestandig ligger i ro over de samme områder, beviser min påstands riktighet. Det som sørger for dette forhold, er ei heller annet enn balansen i de nevnte Kosmiske strålepartikler som sørger for hele tiden å holde måneatmosfæren konstant.

Deriomot når det gjelder ytterkantene eller måneperiferien, som har det med å "rugge" litt på seg, så er det observert synlige bevegelser i skylaget, og da som levende skygger på overflaten. Dette fortalte Adamski oss. Det var der han påsto at månemennene holdt til.

Mange har kanskje tenkt på at det kan ikke være noe på Månen som kan røpe sivilisert liv, idet man nå har saumfaret den hele klode mer enn nok. Vi vet at Månens overflate er en femtedel av Jordens totale overflate. Vi vet enn videre at $2/3$ av Jorden består av hav. $2/3$ er det samme som $10/15$. Månens overflate er altså $3/15$, og Jordens landområder $5/15$. Grovt regnet skulle måneoverflaten godt og vel tilsvare hele Asia. Hvis vi da tenker oss Asia bare benyttet som base for romreisende, med la oss si så høyt tall som en halv million mennesker, og deres stasjoner for det meste befant seg inne i fjellene; hvor lenge tror man at besøkende f.eks. fra Mars måtte rumstere og lete før de slumpet til å treffe på noen av slike i Asia???????? Og enn videre hvis de samme visste at noen var ute på utkikk etter dem, og de ikke var særlig begeistret for å bli oppdaget???

Det er et annet fenomen som kunne la seg løse, når man istedenfor gravitasjon som prinsipp, bruker Kosmoskraften, og jeg tenker da på dette med såkalte kvasi eller usynlige kloder. Her har jeg regnet med minst en sådan i rommet eller banevidden mellom Jorden og Solen. Men det er dog sansynlig at en sådan usynlig (svart) planet har en bane som ligger i et annet plan enn det plan som vi kaller Ekliptikken, og alle de observerte planeter beveger seg. Om det er en slik usynlig planet, så er den usynlig fordi at den totalt mangler atmosfære, eller må ha en sådan som er negativt ladet, hvorfor den da oppsuger solpartikler og andre. En slik

planet ville høyest sansynlig, om den passerte over solskiven, ikke danne skygge på solskiven. Det er derfor mulig at vi etsteds innen denne matematikken, vil treffe på og avsløre bl.a. ufoenes evne til å forsvinne.

Arnold Lockertsen,
Tromsø.

MÅNEN ER HELT FORSKJELLIG FRA JORDEN.

(Eidsvoll Blad, 22.2.71.) En ekspertgruppe i Houston i Texas er enig om at månen er av en ganske annen beskaffenhet enn jorden.

Påstanden bygger ikke bare på analysene av månestøvet som romfarere har hatt med tilbake fra besøk på månen, men også på magnetiske målinger utført av to magnetometre.

Det første magnetometer ble satt opp på månen av besetningen på Apollo 12. Det annet ble ved hjelp av en Explorer-satellitt bragt inn i en bane rundt månen. Målingene viste at månens kjerne i motsetning til jordens flytende indre er helt fast og kanskje aldri har vært flytende.

En ny teori går også ut på at månen inneholder store mengder vann. Hvis så er tilfelle skulle det være mulig å skape atmosfære der og dermed også sjanse for liv en gang i fremtiden. (INFORM).

GASSKY VED LANDINGSSTED PÅ MÅNEN.

(Aftenp.kv.nr. 23/2-71.) Houston, 23. februar. (NTB-Reuter) Instrumenter som Apollo 14 etterlot på Månen, har registrert en stor gassky ved landingsstedet Mauro, opplyste en amerikansk vitenskapsmann i natt. Dr. Gary Latham, som blant annet var den første som registrerte de såkalte måneskjelvene i fjor, fortalte at gasskyen forårsaket utslag på instrumentene i ca. en time sist søndag.

- Foreløpig vet vi ikke hvor slike gasskyer kan komme fra; vi er heller ikke sikre på om det dreier

seg om en drivende sky. Gassen kan ha lekket ut fra måneoverflaten like ved landingsstedet, og den kan ha kommet drivende. Det er uråd å fastslå hvilken gass det dreier seg om, sa han.

DE NYE MÅNEPRØVER KAN LØSE SOLSYSTEMETS GÅTER.
Stenene fra Apollo 14-ferden synes å være helt ulik tidligere prøver.

(Aftenposten, 13.2.71.) Houston, 13. februar. (NTB-Reuter) De første vitenskapelige undersøkelser av prøvene fra Månens overflate som Apollo 14 bragte med seg, tyder på at man står ovenfor nytt bevismateriale når det gjelder løsningen om hvordan Månen og solsystemet er oppstått. Men ved romskips-sentret i Houston er man forsiktig med å uttale seg om den vitenskapelige undersøkelse igår. Dr. Robin Brett, som leder den geokjemiske avdeling ved romfarts-sentret sier at stenene fra Apollo 14-ferden ser helt annerledes ut enn de som Apollo 12 hadde med seg.

LUNDSGUTT KNIPSET FANTHOLMEN-UFO'en

av Harry Strokkenes.

Avisen Fædrelandsvennen bragte 1. mars et sterkt forstørret bilde som var tatt av en 15 år gammel gutt. Avisen sier at dette bildet er det første skikkelige som er tatt av et UFO her i landet, og det er tatt av den 15 år gamle skolegutten Per Torgersen i Tobienborgveien 8 på Lund i Kristiansand mellom kl. 0700 og kl. 0730 fredag den 27. desember 1970 - altså samme dag og i det samme tidsrom som den 81 år gamle kristiansandsdamen Karoline Lund så en glødende UFO lande på Fantholmen. Pers foreldre, driftsingeniør Rolf W. Torgersen og hans kone Else Marie, så begge UFOen da Per styrtet ut i kjøkkenhagen med sitt japanske småbildekamera og brente av et farvefoto.

HVA ER TID?

Fortsettelse fra forrige nummer:

ER TIDSREVERSERING MULIG?

Vi har sett at det eksisterer en assymetri i tiden med hensyn på de statistiske fysiske prosesser, men hva med de individuelle?

For rene dynamiske og kinematiske hendelser viser lovene at disse vil være identiske selv om tiden gikk baklengs.

Vi kan bare tenke på støt mellom to biljardkuler, det ville ikke være lett å avgjøre om en film om dette ble kjørt forlengs eller baklengs.

Reversering av tiden kan sammenlignes med akkurat dette å kjøre en film baklengs.

Prinsippet om tidsreverserings-invarians (Invarians = uforanderlighet), i fysikken benevnt T , impliserer at det er umulig å avgjøre om vi ser en naturlig hendelse kjørt baklengs, eller en tidsreversert hendelse kjørt forlengs.

For å forstå hva dette innebærer kan det være lurt å se hvilke andre invarianser fysikken opererer med.

I alle år tok fysikerne det som en selvfølge at om man betraktet en prosess som tilsvarte speilbilledet av en annen naturlig prosess, ville det samme skje i begge tilfeller.

For eksempel om man konstruerte en klokke som var som speilbilledet av en annen, ville begge vise tiden like godt.

For noen år tilbake rokket man ved denne forestilling, da fysikerne fant prosesser i atomkjernene som ikke bevarte "pariteten", P som de kalte det, når høyre byttes med venstre og omvendt.

I tillegg oppdaget de også at i liknende prosesser var det ikke det samme om man erstattet alle de deltagende elementærpartikler med deres anti-partikler, noe som man skulle vente, ladningsombytning, charge conjugation, C som det ble kalt.

Men vitenskapsmennene fant snart ut at hvis de foretok alle disse tre ombytningene samtidig ville det stemme: Altså en prosess som er speilbilledet av en prosess i naturen, der alle dens partikler er byttet ut med antipartikler og hvor tiden går baklengs er også en naturlig prosess.

Dette er det såkalte CPT-theorem.

På papiret skjer dette mye enklere enn man skulle tro. Vitenskapen opererer jo mye med matematiske ligninger for å beskrive naturlige prosesser, og det er faktisk bare å skifte noen fortegn i ligningene og se om disse fremdeles stemmer, når man kontrollerer gyldigheten av de sysiske lover med hensyn på paritet, ladningsombytning og tidsreversering.

Som et enkelt eksempel på en prosess kan vi nå ta to elementærpartikler A og B, la dem kolliderere og forvandles til partiklene C og D. I tiden vil denne prosessen gå slik: $A + B = C + D$.

Om vi filmet denne, skulle vi altså ikke se noen forskjell om vi kjørte filmen baklengs, eller tok anti-partiklene A, B, C og D som ville synes identiske med de første, byttet om høyre og venstre og foretok prosessen $D + C = B + A$, som tilsvarende tidsreversering. Som vi ser, får man ikke snudd tiden, det hele er bare et kunstgrep for å illustrere prinsippet.

Disse problemene henger nøye sammen med kausalitetsprinsippet, som går ut på at "ingen virkning kan forekomme før sin årsak".

Dette er i filosofien et meget om diskutert prinsipp, og avspeiler seg i relativitetsteorien ved det "romliknende" intervall. Det er betegnelsen på intervallet mellom to begivenheter i tidrommet, som er atskilt en avstand større enn den lyset vil tilbakelegge på tiden mellom dem.

Da kan nemlig ingen av begivenhetene være årsak til den andre, fordi en årsak ikke kan bre seg forttere enn lyset.

Denne side av saken er nå blitt rippet opp på nytt,

ved de postulerte tachyoner, som likevel antas å kunne bre seg med overlydshastighet. (FAKTA? nr. , 1970.)

Gamle (greske?) tenkere skilte faktisk mellom fortidige årsaker og fremtidige årsaker, men de siste ble etterhvert gitt på båten, som følge av den eksperimentelle erfaring man fikk.

Den nåværende oppfatning av kausalitetsbegrepet skriver seg derfor bare fra mangel av bevis på det motsatte. Men studiet av elektromagnetismen førte til nytenkning på dette området, som at en elektrisk ladning i bevegelse sendte ut bølger både mot fortiden og mot fremtiden.

Konsekvensen av dette kan være at vårt univers absorberer bare bølger som beveger seg mot fremtiden, siden det bare er disse vi observerer. Siden bølgene mot fortiden ikke absorberes; ikke observeres, blir de muligens reflektert, idet de da ødelegger hverandre, men kan forsterke bølgene mot fremtiden, samtidig som de virker som friksjon på kilden som sender dem ut. Det har vist seg at dette ikke bare behøver å gjelde for elektromagnetiske bølger og felter, men også for partikler, som er

en slags massive felter. Følgelig er det mulig at alle partikler o.l. beveger seg på en tids-symmetrisk måte, så å si halveis mot fremtiden og halveis mot fortiden. Derved blir det mulig å konstruere en fullstendig kausalteori, der også en virkning kan gå foran sin årsak. Retningen av fortid og fremtid kan angis matematisk og tidens "hastighet" kan i denne teori vises å henge sammen med entropien.

KONKLUSJON

Jeg er redd jeg i denne artikkel har gitt leserne flere spørsmål enn jeg selv har svart på. Årsaken er enkel: Det er ingen som virkelig vet noe om disse tingene, nesten alt er teorier og matematiske konstruksjoner som er vanskelige å tolke i vår fysiske verden.

Innenfor tid og rom av dimensjoner som en elementærtidsenhet (ca. et kvadrilliontedels sekund) og en

elementær-lengde (ca. en titusen milliardtedels cm) er det virkelig funnet tidsreverserte prosesser, men dette er størrelser innenfor det stigningsmonn som kvantemekanikken tillater, og derved ikke så betydningsfullt, men noen muligheter for "tids-maskiner" i stor målestokk kan jeg ikke umiddelbart se.

Ettersom vår oppfatning av tiden i siste instans er psykologisk betinget, vil vi kanskje på dette området komme til merkelige resultater når hukommelses-prosessene klarlegges.

Ennå er dette bare en brøkdel av de ting man kunne diskutere om tiden, men dette skulle gi nok stoff til ettertanke og egne funderinger.

Eddie Morild.

HAR DE SETT DENNE MANN?

Den følgende artikkel er skrevet av John R. Atcherley, Dr. Sc., F.C.S., bror til luftmarskalk, Sir D. Atcherley, og QFSRB vil gjerne høre fra enhver, som kan kaste lys over gåten om den savnede luftmarskalk. Dr. Atcherley er interessert i UFO'er som fenomen, men også som bror til en mulig kontaktperson.

Såfremt De måtte ha noen opplysninger - likegyldigt hvor ubetydelige de enn måtte synes - da vennligst skriv til ham c/o QFSRB, Box 111, North Quay, Brisbane. Historien er følgende:

Den 8. juni 1951 forlot luftmarskalk, Sir David Atcherley, sjef for RAF i Kanalsonen, Cypren, med kurs mot Cairo. Han fløy i sitt eget jet-fly av typen Gloster Meteor. Han ankom aldri til sitt bestemmelsested. Fly fra RAF, såvel som fra det Israelske og Tyrkiske flyvåpen, foretok en omfattende ettersøkning. Sir Davids fly ble funnet intakt i den egyptiske ørken mellom Alexandria og Cairo. Omhyggelige undersøkelser foretatt av RAF-offiserer

viste, at flyet var i tipp-topp stand. Imidlertid manglet luftmarskalken. Man kunne i sanden se fotspor, som kom fra flyet. Det var ingen andre spor eller merker å se. Ingen har siden sett eller hørt noe til David. Noen sier, at han ble tatt opp av en flyvende tallerken, og hans natur var slik, at han sannsynligvis hadde tatt sjansen, hvis han hadde fått den.

Tilfeldigvis begravde hans tvillingbror, luftmarskalk Richard Atcherley fra det Pakistanske flyvåpen, seg i pakistansk jord med 700 km/t.

- - Vi vet, eller tror vi vet, hvor Richard er, men HVOR er David? (QFSRB/ej. sign. J. R. Atcherley, Dr. Sc. FCS.)

Hans Lauritzen:

En merkelig opplevelse i Hareskogen

og hva som skjedd deretter.

Om aftenen den 7. desember 1967 dro jeg og fire kamerater ut til Hareskogen nær København. Det var en UFO-observasjonstur: vi hadde teleskop, kikkert og kamera med oss og skulle holde utkikk etter UFO-er. Den 7. desember var en forutbestemt dato, da flere danske UFO-grupper dro ut for å se etter "flyvende tallerkener".

Etter at vi hadde forlatt bilen, var det vanskelig for meg å holde følge med mine kamerater. Jeg var nødt til å stanse flere ganger på grunn av tretthet. Ved den tiden var min lever 10 cm for stor. På en reise i Afrika i februar 1966 hadde jeg pådratt meg en vanskelig leversykdom, som var blitt kronisk. Mine legemskrefter var sterkt nedsatte, og jeg måtte holde opp med å arbeide. (Ved legeundersøkelse av en spesialist i januar 1967 var min lever 16 cm for stor.)

Vi slo oss ned ved Furesjøen i Hareskogen og håpet på å kunne iakttage UFO-er i den mørke vinternatt. - Men det sås intet usedvanlig på himmelen, og før midnatt besluttet vi å dra hjem og pakket våre ting sammen. Da vi på tilbaketuren passerte en åpen plass, spurte jeg de andre om vi ikke kunne bli der litt lenger. Det gjorde vi så og gikk litt fra hverandre.

Plutselig fikk jeg øye på to store, tåkete, gule kuler på omtrent 100 meters avstand, og samtidigt følte jeg en svak tilskyndelse om at jeg måtte gå alene 10 minutter inn i skogen. Det fant de i orden.

Jeg gikk som i halvtrans - som om jeg var ledet - følte tilstedeværelsen av noe over meg men kunne ikke se noe. Så sa jeg det som var mest betydningsfullt for meg: "Hjelp menneskeheten! La meg hjelpe dere med å hjelpe menneskeheten!" En telepatisk samtale fulgte - på dansk. De sa til meg at jeg skulle gi og ikke ta imot og at jeg ikke skulle være alene. Og så sa de: "Du står der kun med dine venners hjelp. Så må du også gå til dine venner."

Så ble de forbauset og sa at det var første gang. Sannsynligvis mente de at det var første gang de traff et så merkeligt menneske som jeg. De sa at jeg hadde en meget stor kraft og at den ville bli ennå sterkere. Jeg ba de gjøre det slik at kraften ikke kunne misbrukes. Siden fortsatte jeg med å gå i halvtrans. Ubevisst var jeg gått til det sted hvor jeg hadde sett de gule kulene befinne seg. Det var en liten åpen plass, og jeg besluttet å gå over den. Jeg husket ikke at jeg gikk over den, men plutselig befant jeg meg på den andre siden av den åpne plasse, og jeg hørte at mine kamerater ropte på meg. Da jeg så på mitt armbandsur, oppdaget jeg at det var gått mere enn en time siden jeg forlot dem. Jeg undret meg over hvor jeg hadde vært all den tid og løp tilbake til det sted, hvor jeg hadde forlatt de andre.

Så bega vi oss på vei i retning mot min bil, og da vi skulle ned en bakke, begynte jeg å løpe igjen. Jeg oppdaget at jeg ikke var trett lenger.

Og jeg løp i forveien så hurtigt at mine kamerater ikke kunne følge meg, jeg måtte stanse og vente på dem. Jeg ble klar over at jeg var blitt helbredet for min hepatitis, som var blitt ansett for å være kronisk.

Så kjørte jeg hver av mine kamerater hjem. Da jeg kjørte den siste hjem, brøt jeg sammen i bilen og ropte: "Jeg fikk det feile - jeg fikk det feile!" Jeg forsto slett ikke hvorfor jeg sa det.

+ + + + +

I februar følgende år, 1968, gjennomgikk jeg en medisinsk undersøkelse. Jeg nevnte intet om min opplevelse - men til legenes forbauselse var 10 cm av min lever forsvunnet så den nå hadde normal størrelse. De foretatte prøver viste at den fungerte som en hvilken som helst normal lever.

Straks etter den egendommelige opplevelse i Hareskogen følte jeg det som om noe spredte seg inne i mitt legeme. Det var som noe beveget seg opp ad ryggraden, nedenfra og opp til halsen og bakhodet. Det fulgtes av en behagelig følelse som fikk meg til å reise meg og foreta merkelige bevegelser. Jeg ble svært urolig for hva det kunne være - det var noe som spredte seg i hele nervesystemet. Etter noen måneder oppsto det smerter i brystet og under armene men især i ryggen, halsen og bakhodet. Jeg hadde aldri tidligere opplevd så sterk smerte. Etter hvert forsvant smerten.

I tiden like etter Hareskogen befant jeg meg i en så behagelig sinnstilstand at det ikke kan beskrives, men etter noen måneder kom jeg i en helt annen sinnstilstand - jeg følte så stor angst og frykt at jeg ikke turde gå ut. På den tiden var jeg også tilbøyelig til å benekte at noe i det hele tatt hadde hendt meg. Jeg var meget deprimert og redd, og hadde aldri tidligere opplevd en så vanskelig sinnstilstand. Etter hvert forsvant nedtrygtheten.

Like etter den merkelig opplevelse oppdaget jeg at

jeg ikke lenger hadde min frie vilje til å tenke og tro hva jeg ville. Jeg kunne tale med mennesker og si "ja" og "nei" til hva som ble sagt, men baketter oppdaget jeg at hva jeg enn hadde hørt, så var jeg tvungen til å tro på det og handle i overensstemmelse med det. Det skapte stor forvirring hos meg. Merkelige tanker, som jeg følte at jeg ikke selv tenkte, kom opp i min bevissthet. De var ofte av meget negativ og destruktiv karakter, og det var umuligt for meg å stanse disse tanker, selv om jeg forsøkte hele tiden. Det værste var at jeg, på grunn av den tilstand av halvtrans, som jeg befant meg i, også ble tvunget til å tro på alle disse merkelige tanker. Tidligere hadde jeg hatt fullstendig kontroll over mine tanker og fred i sinnet. Aldri hadde jeg trodd at en slik tankeforvirring skulle kunne råde i min bevissthet. Etter hvert forsvant denne tilstand.

Det jeg nå har berettet om, har vært mitt livs forunderligste og behageligste opplevelse, men også den mest fryktelige og smertefulle som jeg har vært med på. Jeg tror at UFO-vesener tok meg under behandling og helbredet min vanskelige leversykdom, og jeg er meget takknemlig for at de gjorde dette - jeg hadde ellers ikke formådd å gjenoppta mitt arbeide; kanskje hadde jeg vært død nå.

Jeg sverger ved Gud at jeg har berettet sannheten etter beste evne.

+ + + + +

Sven Magnusson, redaktør av Søkaren, har hatt brevkontakt med to av Lauritzen's kamerater, som var med i Hareskogen, nemlig Willy Wegner og Theo Martinsen. Den førstnevnte omtaler at han ikke selv opplevde noe usedvanlig under UFO-observasjonsturen. Han så heller ikke det lys, som lokket Hans ut i skogen.

Willy: "Etter at Hans hadde gått alene inn i skogen og vært borte 10 - 15 minutter, gikk den ene etter den andre for å se etter ham. Jeg ble alene tilbake i lysningen. En etter en kom de tilbake og sist -

etter en halv time - Hans, og han løp, hvilket var forbausende, da han før hadde virket så sløv og kraftløs. Han så meget glad ut og løp før oss andre til bilen. - Selv opplevde jeg ingenting uten å være irritert over ikke å komme hjem, fordi de andre skulle løpe omkring i skogen...." Willy Wegner omtaler også at Hans forandret seg etter opplevelsen i Hareskogen.

Theo Martinsen beretter at han så det lys som Hans Lauritzen observerte, men at han ikke trodde at det var noe merkelig ved det. Da hans hadde vært borte i ca. 20 minutter, syntes Theo at han skulle gå ut å lete etter ham. Hans var jo alvorlig syk, og det var en kald vinternatt. Theo kunne se Hans' spor i nysneen - det var langt imellom fotsporene: han syntes å ha løpt og av og til sprunget over forskjellige forhindringer. "Plutselig så jeg Hans på 50 meters avstand som en sort skygge mot nysneen. Jeg gikk bort til ham, og han lot til å være i en transelignende tilstand. 50 meter gikk vi sammen og snakket litt med hverandre. En overgang gikk Hans noen skritt etter meg, og plutselig, da jeg vendte meg om, var han forsvunnet. Jeg ropte, men ingen svarte."

UFO-NORGE

Riksorganisasjonen UFO-Norge ser nå ut til å bli en realitet. Sverige har allerede lenge hatt felles organisasjons-sentral, og denne har sørget for å opprettholde og etablere kontakter mellom de forskjellige grupper og interesserte, samt å drive PR-virksomhet utad. Dette har lyktes meget bra, og man er nå i Norge gått igang etter samme mønster. UFO-Norge vil ikke bare fungere innen landets grenser, men også samarbeide med våre naboland. Nærmere opplysninger og medlemskap kan man få ved å skrive til: UFO-Informasjon, postboks 4203, Torshov, Oslo 4. Medlemskap i organisasjonen koster kr. 10,00 pr. år og inkluderer medlemsbladet.

Theo gikk tilbake til de andre og fortalte at han hadde truffet Hans og at alt var OK. Hans var da ikke der. Etter ca. 20 minutter kom han. Da de bega seg tilbake til bilen, løp Hans foran de andre - tidligere hadde de måttet gå langsomt for at han skulle kunne følge med.

Theo beretter også at Hans brøt sammen i bilen og flere ganger gråtende utbrøt: "Jeg fikk det hele feilt!"

Etter Hareskogen opplevde både Hans og Theo - beretter den sistnevnte - en merkelig "kraft", og de befant seg i en transeliknende tilstand flere måneder etter hendelsen. Theo sier at det finnes hundrevis av eksempler på hva de kalte for "induksjonskraften". Deres clairvoyante og telepatiske evner øket. Theo opplevde at folk ble tiltrukket av ham på en annen måte enn tidligere. Han beretter også at glødelamper i hans leilighet hele tiden brente ut, når Hans var på besøk og at det elektriske batteri i Hans' bil hele tiden ladet seg ut.

Fra overlege Arne R. Krogsgaard ved Fredriksberg sykehus har Sven Magnusson mottatt følgende vitnesbyrd "vedrørende Hans Frederik Lauritzen, f. 9.3.35".

"På gitt foranledning skal jeg opplyse, at herr Lauritzen ble undersøkt av meg med henblikk på invalidepensjon under innleggelse på Kommunehospitalets 3. avdeling 3.2. - 5.2.68. Av pt's opplysninger og de medfølgende saks akter fremgikk det at pt. april 1966, forutgått av en reise i Afrika, ble syk med gulsott. Han ble innlagt på Blegdamshospitalets epidemiske avdeling i 3 måneder under diagnosen acut leverbetenelse og forsøkte etter 2 måneders rekreasjon påny å gå i arbeide. På grunn av tretthet og smerter ved ribbensranden ble pt. undersøkt hos dr. Polack i januar 1967, hvor det fantes en forstørret lever og abnorme leverfunksjonsprøver.

Ved undersøkelse på Kommunehospitaler februar 1968 fantes ingen leverforstørrelse og alle de foretatte leverfunksjonsprøver viste normale forhold.

Man kunne således ikke på daværende tidspunkt kon-

stantere noe tegn på leversykdom. Et sådant forløp av en acut leverbetennelse er ikke helt sedvanlig, men på ingen måte ukjent.

Arne R. Krogsgaard,
overlege, dr. med,
Spesiallege i medisinske sykdommer".

+ + + + +

En annen ting som kan nevnes - ettersom Hans Lauritzen selv tillegger det betydning - er at da han i november 1967 overvar den 7. internasjonale UFO-kongress i Mainz, Tyskland, sammen med noen venner, traff han en pike som var medlem i en svensk UFO-gruppe. Hun sa til ham at han sto på rumfolkenes liste og snart ville bli kontaktet.

Med i utflukten til Hareskogen i desember 1967 var, foruten de nevnte, Ole Nicolai Hansen og Knud H. Rasmussen.

Opp til en million jordskjelv for året

Pyntegjenstandene står kanskje ikke og hopper på hyllene, heller ikke skrangler stentøyet i skapet, men ikke desto mindre er det et faktum at jorden vi står på skjelver selv i dette øyeblikk.

Til tross for at vi ikke er klar over denne bevegelse, skjelver jorden mer enn den har gjort noen gang på de siste fjorten år.

DETTE HAR FÅTT USA's HANDELSDEPARTEMENT TIL Å KOMME MED EN ADVARSEL OM AT 1971 BLIR ET DÅRLIG ÅR FOR JORDENS OVERFLATE. (red.'s uth.)

- - - - -

Det tok ikke lang tid før det ble tydelig hva de hadde siktet til. Bare fem dager etter varselet ble

Los Angeles utsatt for et katastrofalt jordskjelv, som tok livet av 60 mennesker og forårsaket skader for over 7 milliarder kroner.

Kommer det til å bli rekordår for jordskjelv? Seismologene ser ut til å være nokså uenige om hvorvidt Chandler-skjelvingen, som den kalles, virkelig kan forårsake noe så drastisk som en jordrystelse.

Men det kan ikke desto mindre virke som et dårlig tegn at jorden ble besøkt av tre av de største jordskjelv som noensinne er registrert - for fjorten år siden. Når det gjelder jordskjelvenes størrelse, var det værste det som rammet Atlai, et fjellområde i det ytre Mongolia. (Utdrag av en artikkel i Morgenavisen i mai måned.)

FØRERLØST FLY LANDET

Bakkemannskapet på Buenos Aires flyplass stirret med store øyne opp i luften. Om et øyeblikk måtte det styrte. Svaiende og med stansete motorer svevet det 2 motors postflyet fra Bogota mot hangarene. Var pilotene ikke ved "sine fulle fem", eller hadde maskinen fått en defekt - kanskje ved styremekanismen? Plutselig foretok maskinen en sløyfemanøvre, vippet en gang til venstre og høyre og foretok en pen nødlanding på rullestripen.

Brannbiler og ambulanser raste mot postflyet. Kabinøren ble revet opp. Hvor meget ambulansfolkene enn stirret inn i flyet - ingen pilot var å se. Postflyet fra Bogota var landet ubemannet.

Forespørsel i Bogota ga til resultat, at pilotene var i godt humør da de startet med sin maskin. Alt-så måtte de ha forlatt sitt fly underveis, da flyet ikke var mellomlandet. Men hvor? Over Syd-Amerikas uigjennomtrengelige jungel, et eller annet sted i urskogen langs Amazonflodens løp? Ingen vet det, og fullkommen gåtefullt er den ubemannete maskinens halvveis sikre landing i Buenos Aires.

På 2. piloten, Juany Genzas plass fantes en seddel på loggboken: "Vi er bedøvet. Våre hender ryster. Vi kan neppe holde styrepinnen. Et så merkelig og kjempestort flylegeme som syd for Santa Cruz har vi ennå aldri sett...." Genzas plass var blodbestenkt, likeledes 1. piloten, Urmino Yappa des Mario's plass.

Hva betydde det?

En feil i flyet, som kunne ha foranlediget, at pilotene hadde forlatt maskinen, ble ikke funnet. For øvrig - hvorledes kunne man overhodet forklare at flyet nådde Buenos Aires uten å styrte ned før? Selv om kursen var innstilt automatisk, selv om det ikke gjennom tusener av tilfeller ikke var styrtet ned, og selv om det også dukket opp over sitt mål, hvorledes kunne det så lande halvveis riktig? Hvorledes kunne flyet overhode komme til å foreta et landingsmanøvre? Hvilke krefter sto bak det?

Ingen vet hva som egentlig er skjedd, ingen vet hvor pilotene er blitt av, om de styrtet i døden, eller om de har kunnet redde seg. En forklaring fås neppe noen gang, hvis ikke en av pilotene plutselig dukker opp.

(Sindelfinger Zeitung, 16.10.54.)

Bergens Tidende, 7. juni 1971:

METEORITT OVER STORD?

En meteoritt passerte over Stord ved 17-tiden i går. Den ble observert av to mann som sto på hvert sitt sted i Dåfjord-området. Meteoritten gikk i nord/sør-retning, og begge opplyser til BT at for dem fortonte det seg som om meteoritten ble forfulgt av et middelstort passasjerfly og at fly og meteoritt var av samme størrelse.

SAMMENSLUTNINGEN PROJEKT SUMMA SUMMARUM

POSTBOX 170, 1005 KØBENHAVN K

POSTGIROKONTO NR. 17 35 10

Overnevnte gruppe har i juni utsendt en redegjørelse vedrørende prosjektets nåværende resultater. Som kjent skulle man konstruere en fri-energi-motor (omtalt i FAKTA? nr. 5/6 1970), og arbeidet på denne skulle starte når man hadde fått inn kr. 10.000,00. Dette beløp fikk man inn i mars måned, og 1. april ble prosjektet påbegynt av firmaet Andersson & Sørensen.

Av rundskrivet siterer vi: "At selve den mekaniske utforming var litt ut over det sedvanlige, kan kanskje bedre forståes, når vi opplyser, at denne kurveutregning inneholder ikke mindre enn fire hittil ukjente matematiske løsninger på noe, som av matematikere stadig erklæres for utopi, - nemlig en konstruktiv syv- og nideling av en sirkel - et logaritmisk lukket kretsløp samt det absolutte Pi.

Alene problemet med å løse den materielle utforming av dette snitt var tilsynelatende en uløselig oppgave, men resultatet foreligger imidlertid nå og taler derfor sitt eget språk. For å løse oppgaven måtte Aage Jensen først overføre sine utregninger til en metallplate og deretter utforme et hullsystem, som kunne anvendes ved en kopiering i halv størrelse. Dessuten måtte det fremstilles fjorten fresere med forskjellige vinkler med en nøyaktig gradinndeling, idet forskjellen mellom disse fjorten vinkler kun er ca. 40 fra den første til den siste. Heretter ble det konstruert et prøveapparat, hvori kurvene kunne testes og selve resultatet viste seg - oppgavens vanskelighetsgrad tatt i betraktning - å være langt over forventning.

Disse spiralkurver har nå vært utsatt for påvirkning i over 500.000 omdreininger med en konus

plassert i rotasjonsfeltet, som i den originale konstruksjon, for derved å undersøke friksjonspåvirkningen m.m., og også her var resultatet forbløffende." SITAT SLUTT.

Videre sier man at de største vanskelighetene nå synes overvunnet, og man nærer ikke mere noen tvil om et virkelig positivt resultat, når den endelige konstruksjonen, som er døpt "PYRAMOBILE", står ferdig. Firmaet som står for arbeidet har sagt seg villig til å ha konstruksjonen fullført senest innen årets utgang, for en pris av ca. kr. 35.000,00. Prisanslaget tidligere lød på ca. kr. 80-100.000,00, men man har altså nå oversikt over kostnadene som altså blir betraktelig mindre enn først anslått. Man appellerer videre til alle interesserte om at de støtter den videre fullføring av prosjektet med et direkte bidrag, eller ved å kjøpe boken som omtaler konstruksjonen nærmere. Boken kan fåes for kr. 30,00 og inntekten herav går ubeskåret til prosjektet. Nærmere opplysninger og boken kan fåes ved henvendelse til adressen ovenfor.

UFO over Solvang (Tønsberg Blad, 14. april 1971.)

Igjen er mystiske lysfenomener sett på himmelen over Tønsberg. Ved 02-tiden natt til igår, kunne en ung dame på Solvang se en gjenstand med et blafrende lys-skjær i nærmere 3 kvarter. Til å begynne med kom gjenstanden nærmere, helt til den unge damen tydelig kunne skimte gjenstandens form. Den var nærmest halvkuleformet, med buen vendt oppover. Samtidig kunne hun skjelve to blafrende lys på gjenstanden. Etter en stund forsvant den i nordlig retning, før den ble helt borte. "Tønsberg Blad" er interessert i å høre fra flere som eventuelt har sett den samme eller lignende himmelfenomener i løpet av de siste dager.

New York Times, januar 1971:

Forhistoriske huletegninger

Egyptiske vitenskapsmenn har oppdaget hulemalerier som er laget i forhistorisk tid i huler på et fjell i Egypts vestlige ørken.

Tegningene dateres til ca. 6.000 f. Kr., og viser det liv som mennesker og dyr levde i ørkenen, da de fremdeles hadde nok vegetasjon og nedbør til livets opphold.

På den libyske side av fjellet, fant oppdagerne at det levde fem dyrearter, som man lenge hadde trodd var utdødd. Et dyr lignet en mus, men hadde pigger som et pinnsvin.

Ekspedisjonen kjørte 800 miles gjennom veiløse sanddyner fra Kharga Oasis for å nå Uweinat-fjellet, som ligger på grensen mellom Egypt, Libya og Sudan.

De bragte med seg tilbake fotografier av hule-tegninger av gaseller, giraffer, kyr, hjorter og hunder, nøyaktig utført som liknende paleolitiske huletegninger i Frankrike og Spania.

De nåværende beboere av fjellet hører til Tubu og Beni Garaan-stammer som skraper sammen til livsopphold ved å samle koloquint-frø og selger det i libyske byer, hvor det blir fremstillet avføringsmiddel av det. De tror fjellet er magisk og at tegningene er gjort av ånder.

Ibrahim Helmy, zoolog og ekspert på forhistoriske fossiler, sa, at den siste egypter som hadde tatt turen, hadde gjort det på kamel-ryggen for et halvt hundre år siden.

"Vi dro ut som oppdagere," sa mr. Helmy. "Vårt mål var å gjøre en omfattende kartlegging av alle spor av liv på fjellet".

På den egyptiske og sudanske side av fjellet var dalene tørre, men på den libanske side var det vann, og det var her at de fem dyre-arter - som før ikke var blitt vitenskapelig klassifisert - ble funnet. Sammen med 7.000 insekter, hovedsakelig bier og hvepser, ble dyrene undersøkt av eksperter i Cairo.

Forskerne bragte også tilbake 45 forskjellige sorter planter, hvorav 33 sorter ikke var klassifisert før. Prøver av planter, dyr og insekter er blitt sendt til Museum for Naturhistorie i Chicago for å få hjelp til identifikasjon.

De egyptiske myndigheter var fornøyde over ekspedisjonens resultater, og især glad over at funnene ble gjort på møtestedet for de tre land, som nylig var forenet i et nytt arabisk forbund.

Supermaktene konkurrerer om å skape den første synske spion ved hjelp av parapsykologisk forskning!

av PREBEN DYBENDAL NIELSEN

BERLINGSKE AFTENAVIS WEEKEND 16.-17. APRIL 1971:

MAGISKE KORT PÅ MÅNEREISEN

Vitenskapen har beveget seg inn på spåkonenes tradisjonelle område. Krystallkuler, kaffegraut, spillekort, dansende trebente bord og andre okkulte remedier, har bragt en betydelig del av den siviliserte menneskehet til den intetsigende erkjennelse, at det finnes mere mellom himmel og jord enn vi aner. Vitenskapens erkjennelse synes å være nådd litt videre, såvidt det lar seg forstå.

Som en slags avsløring er det nå en kjensgjerning at NASA, USA's romfartsadministrasjon, har foretatt telepatiske forsøk. Edgar Mitchell, den ene av de to astronautene, som sist betrådte Månen, var forsøksdyret. Forsøkets resultat kjennes ikke. Forsøkene omhylls med en viss bluferdighet - tilsynelatende. Årsaken til de beskjedne opplysninger kan også skyldes alminnelig militær klassifikasjon. En amerikansk forsker har uttrykt, temmelig ironisk, at også på telepatiens områder er russerne foran. Hvis man formår å bevise og analysere tilstedeværelsen av en hittil ukjent mennes-

kelig energikilde, vil det selvsagt åpne seg uoverskuelige perspektiver - ikke minst for supermaktenes spionaktivitet.

FORSØK

Beretninger om seende menneskers budskaper er utalte. Tilsynelatende beviser er lagt på bordet, og de er hovedsakelig blitt offer for svindel. Imidlertid har man i adskillige år foretatt en seriøs forskning av de okkulte foreteelser, som i hverdagen betegnes som synskhet, spiritisme og telepati. For vitenskapsmennene er det som sedvanlig et spørsmål om å få folk til å "tro". De har forsøkt å finne den sannhet som er bakgrunnen for enhver løgn.

Parapsykologene arbeider med moderne teknologi. Laboratorie-eksperimentene overvåkes av elektroniske kameraer og annet kontrollutstyr. Man gir seg ikke til med å forutsi skjebner. Man innskrenker seg hovedsakelig til å gjennomføre eksperimenter med tall og symboler. I praksis foregår det således, at en person velger et tall eller et primitivt symbol, f.eks. en stjerne. Forsøkspersonen konsentrerer seg om dette valg. Den andre forsøkspersonen, mediet, skal bokstavlig talt oppfange motpartens tanker og utpeke det riktige tall eller det riktige symbol.

Disse laboratorieforsøk er en del av arbeidet. Der-til kommer beretninger om telepatiske eller overnaturlige beretninger fra folk i alminnelighet. De søkes etterprøvd og katalogisert. Endelig foretaes det eksperimenter med mennesker som synes særlig disponert for synskhet og telepati.

Sovjet har frigitt fotografier av kvinner og menn, som er i besittelse av overnaturlige evner. I mere enn en snes vitenskapelige institusjoner i Sovjetunionen beskjeftiger man seg med parapsykologi.

"Pravda" offentliggjorde i 1968 flere artikler om usedvanlige observasjoner. Nina Kulagina, gift med en sovjetisk ingeniør, var ifølge artiklene i stand til å bevege en aluminiumsbeholder, fyrstikker og annet på uforklarlig vis. Forutsetningen for hennes prestasjoner var opptil tre timers konsentrasjon, og hennes puls steg til farlige

høyder. Under hvert forsøk tapte hun opptil 2 kg. av sin vekt.

Opplysningene er gitt med forsikringer om, at forsøkene er utført under strengeste vitenskapelige kontroll. Den amerikanske fysiker J. B. Crookes har sagt, at kun en tromlerevolver vil kunne overbevise ham om overnaturlige krefters eksistens. Dermed hentyder han til det makabre spill russisk rulett. Spillet går i sin enkelthet ut på, at man legger en patron i revolverens tromle. Tromlen settes i rotasjon, og spilleren setter revolvermunningen for pannen og trykker av. Hans sjanses er, at det ikke er det ladde kammer, som rammes av slagstiften.

Hvis en synsk person deltar i dette spill, skulle han aldri kunne risikere å begå selvmord. Han ville vite, når han var i fare. Dette bevis har aldri vært brukt i parapsykologien, selv om det kanskje ville lette innkretsningen av den energi, det måtte være tale om.

RADIO

Offisielt er man ikke lengere enn at forskerne står med en rekke beretninger og forsøksresultater, som ikke kan etterprøves med den teknologi vi inn-til nå rår over. Hvis mennesket ved sin hjernevirk-somhet frembringer hittil ukjent energi, kan den sannsynligvis ikke sidestilles eller sammenlignes med noen annen form for energi. Blant forskere har det vært en fremherskende oppfatning at telepati kunne analyseres som en form for radiobølger, som utgår fra enhver hjerne i funksjon. I Sovjet har man etterprøvd radiobølge-teorien. Den holder ikke.

I et radioavskjermet rom, hvor enn ikke den fineste mottaker kan fungere, er mediet stadig i stand til å oppfange "meddelelser" fra en menneskelig sender.

NASA's parapsykologiske forsøk startet før måne-reisens begynnelse, men det var først da astronautene oppholdte seg i karantenestasjonen etter måne-reisen, at det amerikanske "Life" kunne meddele, at

det hadde funnet sted telepatiske forsøk. Det var Edgar Mitchell selv, som ga opplysningene, og han sa samtidig, at resultatene først kunne ventes offentliggjort etter karantenepriodens utløp. Det er mere enn en måned siden, at karantenen utløp. Ennå er forsøksresultatene ikke meddelt offentlig-heten.

For en parapsykolog er spørsmålet, om Mitchell er en "buk" eller et "lam". Et "lam" er betegnelsen for det menneske som tror på overnaturlige til-dragelser, og parapsykologer hevder, at forut-setningen for positive resultat er at forsøks-personen er "lam". Det tyske blad "Die Welt", som siden måneferden har beskjeftiget seg med parapsykologi i forventning om spennende resultater fra Texas, skriver, at det kanskje overhodet er et spørsmål om NASA tilhører den positive gruppe.

S P I L L E T

Personen, som under romferden har forsøkt å oppnå telepatisk kontakt med astronautene, er den svenske ingeniør Olof Jonsson. Ved forsøkene anvendte man et internasjonalt anerkjent system, ESP, dvs. Extra-Sensory Perception. Systemet er utviklet av para-psykologer på instituttet ved Duke Universitetet i North Carolina, som er grunnlagt av dr. J. Bank Rhine, mannen som regnes for parapsykologiens grunn-legger.

Systemet består av 25 kort med forskjellige symbol-er, stjerner, kvadrater, trekanter, osv. Forsøkene gjennomføres som et sjakkspill. De beste "lam" har oppnådd en treffsikkerhet, som med de utregnede kombinasjonsmuligheter tatt i betraktning, ville ta den samlede menneskehet et astronomisk antall år å nå frem til ved alminnelige matematiske beregninger.

USA's militære myndigheter er ikke tilbøyelig til å skryte med de telepatiske landevinninger, men "Life" vet, at den anonyme og publicity-sky Ingeniør Jonsson har vært den sentrale person i tilsvarende forsøk med en ukjent person i den be-rømte u-båt "Nautilus". **Forts. siste side.....**

Contribution to the Co-rotating Magnetic Field Model of the Pulsar

by

V. G. ENDEAN

J. E. ALLEN

Department of Engineering Science,
Oxford

A new general solution of the electromagnetic field equations convenient for rotating field problems is used to analyse the case of low plasma number density. Two localized pulse emitting regions rotating with the star at approximately twice the velocity of light radius are predicted.

RECENT observations^{1,2} of the polarization of the radio pulses from pulsars lend qualified support to the idea of a rotating magnetic field as proposed by Gold³ and by several authors⁴⁻⁶. Gold³ has shown that the slowing down of the Crab pulsar is much

of the rotating dipole into a vacuum produces the right order of magnitude for drag torque. He dismissed then the possibility that even approximate vacuum conditions could prevail, although he and Rees⁴ have now qualified this assertion. Ostriker and Gunn⁵ have shown that the measured rate of slowing down of the Crab pulsar, its present age and the estimated energy supply to the surrounding nebula are all in very good agreement with the of the pulsar energy loss to dipole radiation

Kommentar til AAsheim.

Hr. redaktør!

Som man vil se av overskriften til den artikkelen AAsheim refererer til (det som er understreket), dreier det seg ikke om hverken partikler eller felter som beveger seg to ganger så fort som lyset, men en astronomisk avstand på to lyshastighets-radier, en slags astronom-sjargong, som lysår, o.l.

Dessuten er det ingenting som er observert, det hele er bare en teori, foreløpig.

Derved skulle den misforståelsen være oppklart.

Eddie Morild.

BREV
←

Parapsykologene, og de teknikere som er knyttet til dem, er ikke særlig tilbøyelige til å skape lys omkring seg. Det er således stadig mulighet for i fred å ty til horoskopene - eller å kalle dem svindel, å akseptere flyvende tallerkener som virkelighet, eller å la det være. Man kan forestille seg, at det finnes hittil ukjente energikilder, eller man kan kalle det tøv. Men Månen er ikke laget av grønn ost, og Jorden er rund. Så langt er vi nådd.

Aftenpostens kveldsnummer, 25.1.71:

LYSGLIMT SETT PÅ HIMMELEN - KAN VÆRE REFLEKSER

En rekke lysglimt ble søndag ved 18-tiden iaktatt av en rekke personer i Røa-området. Glimtene kom fra nordnordvestlig retning over en periode på flere minutter, uten at man kunne registrere noen smell.

Ved henvendelse til Meteorologisk Institutt får AP opplyst at det ikke er meldt om tordenvær i noe aktuelt område. Vakthavende er derfor tilbøyelig til å anta at det dreier seg om gjenskinns fra et eller annet lysfenomen, selv om det etterpå ikke er mulig å fastslå dette med sikkerhet.

Når skydekket er lavt, vil man ofte kunne se reflekser i skyene. Slike kan oppstå av noe så enkelt som billykter. Noe mer tilfredsstillende svar er det ikke mulig å gi, sier vakthavende.

Aftenposten, 27.1.71:

LYSFENOMENER SETT PÅ OSLO-HIMMELEN

Flere personer mente å ha sett lysende gjenstander eller noe som lignet flammehav mot skyene over Oslo igår kveld. Tårnet på Fornebu flyplass opplyste til AP at det var svært lavt skydekke over byen igår kveld og at det svært lett oppstår reflekser mot lave skyer fra lys nede på bakken under slike forhold.